

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Boico, Nicolae Craiu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul delegat în Procuratura UTA Găgăuzia Fedora Gheorghieva și succesorul părții vătămate Iordana Tașci, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Iabanji Constantin XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 05.12.2017 până la 12.09.2019;

Instanța de apel de la 09.10.2019 până la 18.12.2019;

Instanța de recurs de la 23.03.2020 până la 28.07.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 12 septembrie 2019, inculpatul Constantin Iabanji a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, în legătura cu ce i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

-pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal - sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip deschis cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani;

-pe art. 266 Cod penal - sub forma de închisoare pe un termen de 1 an cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru ansamblu de infracțiuni prin cumul parțial al pedepsiilor stabilite lui Constantin Iabanji i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis cu privare de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani.

În conformitate art. 182 alin. (6) Cod de procedură penală în termenul executării pedepsei lui Constantin Iabanji, sub forma de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, includerea termenului executării de către Constantin Iabanji în cadrul procesului penal a măsurii preventive sub forma de privare

temporară a dreptului de a conduce mijloace de transport în perioada de la 11.08.2017 până la 08.04.2018.

În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa stabilită sub forma de închisoare s-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate dacă în perioada de probațiune 4 ani inculpatul Constantin Iabanji nu va săvârși o infracțiunea nouă și prin respectarea condițiilor va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Acțiunea civilă înaintată de către Iordana Tașci a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea de la Constantin Iabanji în beneficiul lui Iordana Tașci suma în mărime de 50 000 lei cu titlu de recuperare a prejudiciului moral cauzat prin săvârșirea infracțiunii, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Constantin Iabanji în bugetul de stat al Republicii Moldova suma de 4 310 lei cu titlu de recuperare a cheltuielilor de judecată suportate în legătura cu efectuarea expertizei medico-legale și a expertizei auto tehnice în cadrul urmăririi penale.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, inculpatului Constantin Iabanji i-a fost înaintată învinuire precum că la 30.07.2017, aproximativ la ora 21:00, încalcând pct. 14 lit. a), pct. 45 subpct (1) lit. a), d) și subpct. (2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, conducând automobilul „Skoda Fabia”, nr. de înmatriculare XXXXX, deplasându-se pe carosabilul R-36 55km+130 m nu a ținut cont de starea psihofiziologică și situația rutieră, depășind limita de viteză stabilită, s-a antrenat de la conducerea vehiculului și a tamponat cuterul „Honda Dio” care se deplasa în aceeași direcție, fără numere de înmatriculare, condus de Gheorghe Tașci în rezultatul cărui fapt ultimului i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: traumatism închis a cavității stemo-abdominale cu fractura osului sternal, a coastelor stemale, ruptură a plămânului drept cu inflamație în partea dreaptă și hemoragie a aproximativ de 1200 ml din partea dreaptă; traumatism cranio-cerebral cu hemoragie în zona ventriculului cerebral; traumatismului stemovertebral și occipital cu ruptura a coloanei vertebrale în regiunea vertebrei a VI occipitale, a VII-a cervicale, vertebrei a 9-a și a 10-a cu deplasare a fragmentelor; mulțime de zgârieturi pe față, corp și membre, care în complex se consideră ca fiind leziuni corporale care au cauzat vătămarea gravă a vieții și integrității corporale de la care pe locul accidentului în trafic rutier a survenit decesul lui Gheorghe Tașci.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în dispozițiile art. 264 alin. (4) Cod penal-*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.*

Tot el, la 30.07.2017 la ora 21.00, încalcând pct. 14 lit. a), pct. 45 subpct (1) lit. a), d) și subpct. (2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, conducând automobilul „Skoda Fabia”, nr. de înmatriculare XXXXX, deplasându-se pe carosabilul R-36 55km+130 m și după ciocnirea cu cuterul „Honda Dio” care se deplasa în aceeași direcție, fără numere de înmatriculare sub conducerea lui Gheorghe Tașci, în rezultatul cărui fapt ultimului i-au fost cauzate leziuni corporale care au cauzat vătămarea gravă a sănătății, de la care pe locul accidentului rutier a decedat Gheorghe Tașci, încalcând pct. 12) subpct. (1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, a părăsit locul accidentului în trafic rutier și s-a ascuns.

Astfel, prin acțiunile sale Constantin Iabanji a săvârșit infracțiunea, prevăzută de art. 266 Cod penal - *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, ca rezultat a survenit decesul persoanei.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul Constantin Iabanji să fie recunoscut în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. De asemenea, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de 266 Cod penal cu stabilirea pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani. Prin cumul parțial al pedepselor stabilite, inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub forma de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, procurorul a indicat ilegalitatea sentinței emise sub aspectul aplicării unei pedepse prea blânde.

Totodată, apelantul a invocat faptul că, instanța de fond eronat a admis doar parțial acțiunea civilă înaintată de către Iordana Tașci.

Mai mult, procurorul a menționat că, instanța de fond neîntemeiat și eronat a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 264 alin. (4) la alin. (3) Cod penal.

3.1. De asemenea, a înaintat apel succesul părții vătămate Iordana Tașci, care a indicat aceleași argumente ca și procurorul solicitând că să fie casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată următoarea hotărâre: Constantin Iabanji să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod

penal cu stabilirea pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal lui Constantin Iabanji să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub forma de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis și cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru un termen de 4 ani. Admiterea integrală a acțiunii civile încasând de la inculpatul Constantin Iabanji, în beneficiul reclamantului prejudiciul moral în mărime de 900 000 lei.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Vladimir Cimpoeș în numele inculpatului Constantin Iabanji prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului declarat, apărătorul a susținut dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de fond, indicând că nu sunt probe la dosar care să demonstreze vinovăția clientului său în cele imputate, mai mult nu a fost demonstrat faptul că inculpatul s-a aflat în stare de ebrietate în timpul comiterii infracțiunilor imputate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către procuror, succesorul părții vătămate Iordana Tașci și avocatul Vladimir Cimpoeș în numele inculpatului Constantin Iabanji, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel verificând argumentele apelurilor declarate și apreciind juridic faptele incriminate inculpatului și probele prezentate, a conchis că prima instanță pe prezenta cauză a dat apreciere corectă probelor administrate, și just a ajuns la concluzia contestată de apelanți.

Astfel, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apelanților precum că, instanța neîntemeiat a exclus din învinuirea indicium de comitere infracțiunii de către inculpat fiind în stare de ebrietate ceea ce a condus la recalificarea acțiunilor acestuia la fapte mai puțin grave, or, la materialele cauzei lipsesc probele veridice și pertinente care ar demonstra că inculpatul a condus mijloc de transport aflându-se în stare de ebrietate.

În acest, instanța de apel a menționat că, conform procesului-verbal privind examinarea medicală a inculpatului din 31 iulie 2017 la ora 07:30, la momentul examinării acesta nu se afla în stare de ebrietate (f. d. 39, vol. 1), iar în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr. 534 din 07.08.2017 în mostre de sânge colectat la data de 31.07.2017 în colbul cu inscripția „Iabanji C. P.” prezentate pentru a fi analizate etilul nu s-a depistat (Vol. I, f. d. 180-181).

Drept urmare, pornind de la cele expuse, instanța de apel a conchis că de către procuror nu au fost prezentate care să demonstreze indubitabil faptul că inculpatul se afla în stare de ebrietate în momentul accidentului în trafic rutier.

Argumentele apelanților precum că, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul se afla în stare de ebrietate se confirmă prin depozițiile martorilor P. Cilinghir, P. Chior, F. Col și I. Mandaji, care, au văzut că inculpatul în acea zi consuma băuturile alcoolice, nu pot fi considerate ca probe veridice care să demonstreze starea de ebrietate a inculpatului, la fel și a faptului că parametri de concentrare a alcoolului în sângele acestuia depășeau cele maxim admisibile, or, martorii menționați nu au fost martorii oculari.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a indicat că, pedeapsa aplicată de către instanța de fond este una proporțională care corespunde prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată alegațiile apelanților precum că inculpatului eronat i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei penale, or, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o pedeapsă care urmează a fi aplicată în cazul comiterii infracțiunii, metoda de liberare de la pedeapsa penală și este în corespundere cu jurisprudența CtEDO referitoare la aplicarea de pedeapsă neprivativă de libertate.

Astfel, instanța de apel a indicat că, restabilirea echității sociale, încălcate de către inculpatul Constantin Iabanji prin săvârșirea infracțiunii, în care este recunoscut vinovat, ținând cont de comportamentul lui în timpul și după săvârșirea infracțiunii, precum și influențarea pedepsei stabilite asupra corectarea vinovatului, ținând cont de vârsta și personalitatea acestuia, gravitatea redusă a faptei săvârșite - că scopul pedepsei, poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului Constantin Iabanji a pedepsei sub forma doar de închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - liberarea condiționată de executare a pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel a subliniat că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpatul C. Iabanji..

Referitor la acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate, persoanei civilmente responsabile Iordana Tașci, instanța de apel a reținut ca corecte concluziile instanței de privind privind necesitatea de a încasa prejudiciul moral în favoarea succesului părții vătămate I. Tașci de la C. Iabanji considerând că suma încasată în mărime de 50 000 lei corespunde nivelului suferințelor fizice și psihice cauzate ale acestuia, fiind o recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral cauzat lui I.

Tașci prin acțiunile inculpatului C. Iabanji, în legătură cu care fapt argumentele apelantului I. Tașci cu privire la netemeinicia sentinței în acea parte sunt nefondate.

Cu referire la apelul declarat de către apărare, instanța de apel a subliniat că, corect instanța de fond a respins poziția apărării precum că inculpatul nu se face vinovat în cele imputate, or, probele administrate în respectiva cauză penală demonstrează faptul că inculpatul deplasându-se cu viteză nu a ținut cont de situația rutieră, întrucât victima G. Tașci deplasându-se cu scuterului „Honda Dio” nu putea să se deplaseze cu viteză cum dcelară inculpatul.

Astfel, poziția inculpatului precum că nu se face vinovat în cele imputate, instanța de apel a respins-o ca fiind doar o metodă de eschivare de la răspunderea penală.

Subsecvent, instanța de apel a conchis că la cauză au fost administrate de către acuzare suficiente probe pentru constatarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de pe art. 264 al. (3) lit. b) Cod penal și art. 266 Cod penal.

Mai mult decât atât, instanța de apel a indicat că, cererea de apel înaintată de către apărare nu conține niciun argument concret care ar permite constatarea de către instanța de apel a ilegalității în această parte a sentinței emise de către instanța de fond și, după conținut, reprezintă doar o apreciere a circumstanțelor cauzei expusă de ultimul.

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond în conformitate cu prevederile legii procedural-penale corect a apreciat toate probele pe cauză din punctul de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, întru soluționarea corectă a cauzei, ajungând la o concluzie întemeiată privitor la vinovăția lui C. Iabanji în comiterea infracțiunilor nominalizate mai sus.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțare unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) și să îi fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, iar în baza art. 266 Cod penal inculpatului să îi fie numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal să îi fie numită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termene de 7 ani și cu anularea permisului de conducere a mijloacelor de transport.

De asemenea, procurorul solicită aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal prin care să fie dispusă confiscarea specială a mijlocului de transport de model „Skoda Fabia” cu numerele de înregistrare XXXXX.

În motivarea cerințelor sale, procurorul susține că, instanța de apel eronat a menținut sentința prin care acțiunile inculpatului au fost recalificate de la alin. (4) la alin. (3) al art. 264 Cod penal, or, la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe care să demonstreze indubitabil starea de ebrietate a inculpatului la momentul comiterii infracțiunii.

Totodată, recurentul subliniază că instanța de apel a pronunțat o decizie nemotivată, fără a da un răspuns clar în ce privește pedeapsa aplicată inculpatului pe care o consideră prea blândă.

5.1. Nefiind de acord cu decizia, declară recurs ordinar succesorul părții vătămate Iordana Tașci, care solicită să fie casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care inculpatul Constantin Iabanji să fie recunoscut de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) și să îi fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 266 Cod penal inculpatului să îi fie numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal să îi fie numită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea cererii de recurs ordinar, recurenta susține poziția acuzării indicând că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă și eronat i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei penale în temeiul art. 90 Cod penal, de asemenea greșit a recalificat acțiunile inculpatului de la alin. (4) la alin. (3) al art. 264 Cod penal.

Mai mult decât atât, recurenta subliniază ilegalitatea deciziei în partea admiterii parțiale a acțiunii civile, or, instanța de apel nu și-a motivat în această parte decizia și nu a indicat cu precizie care raționamente au stat la baza acestei concluzii.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 61 alin. (2), 75 alin. (1) Cod penal, art. 249 alin. (1), 395 alin. (1) pct. 2) și 3), 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute, durata perioadei de probațiune în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cui îi revine obligația de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Partea descriptivă a deciziei trebuie să cuprindă motivarea amplă a celor constatate, faptele incriminate, aprecierea probelor conform art. 101 Cod de procedură penală, precum și individualizarea pedepsei care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

De asemenea, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului hotărârii atacate (vezi pct. 4. din prezenta decizie) a concluzionat confuz, neclar și divergent, ca este oportună și corectă aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, dar luând în considerare gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat și repercusiunile acestora pentru familia victimei și pentru întreaga societate, adică circumstanțe care nu justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii și a acordat suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral care este contradictorie jurisprudenței principiul general al echității și vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare.

Astfel, ținând cont de cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit subliniază că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, însă instanța de judecată trebuie să își motiveze decizia în acest sens și să țină cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, și anume, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest sens, instanța de recurs ordinar atrage atenția că, inculpatul a comis două infracțiuni, una dintre care se califică ca fiind gravă, nu a recunoscut vina, a părăsit locul accidentului, nu a reparat prejudiciul cauzat succesoriului părții vătămate, astfel

instanța de apel la stabilirea pedepsei penale aplicate inculpatului omite să se pronunțe în această parte.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atrage atenția că, instanța de apel la judecarea apelului nu a ținut cont de practica uniformă și stabilă în cauze similare, or, atunci când există o jurisprudență bine stabilită (*adică jurisprudență constantă privitoare la interpretarea sau aplicarea unor dispoziții legale*), aceasta trebuie urmată în cauze viitoare (*vezi decizia CtEDO Nejdet Şahin și Perihan Şahin c. Turciei*).

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale aplicate inculpatului ca fiind una nemotivată și contrară practicii judiciare uniforme.

Totodată, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a comis erori și în partea acțiunii civile stabilind valoarea prejudiciului disproporțională cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că, aprecierea prejudiciului moral se face în raport cu miza pentru reclamant, comportamentul părților, bună/reaua-credință; durata neexecutării, etc.). Se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

În acest sens, Colegiul penal lărgit susține că potrivit jurisprudenței CtEDO, instanțele judecătorești din țara noastră ar putea să acorde satisfacție morală la constatarea violării drepturilor și libertăților fundamentale, și anume, pentru violarea art. 2 CtEDO de la 6 000 la 30 000 euro, echivalentul în lei moldovenești (*vezi Recomandarea nr. 6 CSJ privind satisfacția echitabilă*).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că, instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și că recursul de pe rol este unul întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune

soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

admite recursurile ordinare declarate de către procurorul delegat în Procuratura UTA Găgăuzia Fedora Gheorghieva și succesorul părții vătămate Iordana Tașci, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința inculpatului Iabanji Constantin XXXXX și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac. Pronunțată integral la *26 august 2020*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Boico

Nicolae Craiu